

Jon van Eerd in gesprek met

Huub Stapel

Jon van Eerd, schrijver, acteur, regisseur én vooral ook Maastrichtenaar in hart en nieren, schrijft in elke editie van Navenant Magazine over Limburg en cultuur. Deze keer gaat hij in gesprek met acteur, producer en presentator Huub Stapel. Over Amsterdamned 2, marsmannetjes, theatergroentjes, de rijksdaalder en nepotisme.

FOTO'S: LIZA KOLLAU, EDUARD HAUMAHU

- HUUB:** Hoi hoi wie gèt 't jong?
JON: Good, dich daan?
HUUB: Neet te klaoge. Leuk dich weer is te sprèke.
JON: Wederzijds. Waar ben je mee bezig?
HUUB: Ik heb net mijn tournee 'Alleen Familie' afgerond. Dat was een heerlijk seizoen.
JON: Je gaat als een tierelier, hè? Heb je nog genoeg energie? Volgend jaar word je zeventig.
HUUB: Meer energie dan ooit.
JON: Kijk je ertegen op?
HUUB: Nee. Nou, misschien iets meer dan toen ik veertig was. Kan ik nog wel doen wat ik allemaal wil doen voor het te laat is?
JON: Ik reken altijd in producties. Als ik er één per jaar doe dan ben ik over zeven producties zeventig.
HUUB: Ha ha ha ha... Ik heb nog genoeg plannen.

Huub Stapel is een Nederlandse acteur en producer, in film, televisie en theater. Hij is onder andere bekend van De Lift, Flodder en Amsterdamned. Momenteel is hij bezig met Amsterdamned 2. Stapel is geboren op 2 december 1954 te Tegelen.

“We waren straat- en straatarm”

- JON:** Vertel.
- HUUB:** Nou ik ben druk bezig met Amsterdamned 2. De remake van de film uit de tachtiger jaren. En voor volgend jaar een leuk project in de Roda Hallen in Kerkrade met regisseur Servé Hermans uit Maastricht. En jij?
- JON:** Het komend seizoen speel ik niet. Lekker schrijven en regisseren. Er komt een remake van Een Rits te Ver; een ouwe Harrie. En een heel bijzonder theaterproject.
- HUUB:** In Frankrijk.
- JON:** Oui, oui, het schrijven dan, hè. Maar ik kom wel weer terug op de planken hoor. Weet alleen nog niet met wat. Wil wel weer eens iets anders. Maar daar ben jij geen voorstander van, toch?
- HUUB:** Wat bedoel je?
- JON:** Geen kruisbestuiving. Jaren geleden vroeg ik je of je wilde overwegen mee te spelen in Charley de musical en toen zei jij: jij doet jouw ding en ik het mijne.
- HUUB:** Ja, dat weet ik nog.
- JON:** Dat is altijd een beetje blijven knagen. Ik houd juist van mengen van genres en talenten.
- HUUB:** Oh, maar dat heb je toen verkeerd gehoord. Het had veel meer te maken met het feit dat ik lekker bezig was met mijn eigen dingen. ‘Mannen Komen van Mars’ en zo.
- JON:** Mega succes.
- HUUB:** Ja, en musical associeer ik eigenlijk altijd met twintig voorstellingen in de week en uitgebuit worden door een producent. Je kent ze wel.
- JON:** Breek me de bek niet open.

- HUUB:** Ja jij kan er ook van mee praten weet ik. Genoeg bedonderd.
- JON:** Ik was daarom een paar jaar geleden bijna gestopt met dit vak. Het gaat alleen nog maar over geld. En het huidige theaterklimaat is niet om over naar huis te schrijven. Hoe krijgen we de mensen weer de zaal in.
- HUUB:** Een paar jaar geleden speelde ik met Johanna ter Steege in een theaterspektakel in Twente.
- JON:** ‘Hanna van Hendrik’ een groot succes!
- HUUB:** Ja hordes mensen die nog nooit naar een theatervoorstelling waren geweest, laat staan in een schouwburg.
- JON:** Goed, hè? Dan is de wandeling naar een schouwburg ook weer wat korter.
- HUUB:** Precies! En dat gaan we volgend jaar in de Roda Hallen in Kerkrade ook doen.
- JON:** Kom je nog vaak in Limburg?
- HUUB:** Niet vaak genoeg. Ik heb vier broers en een zusje. En als we samen zijn is het altijd gezellig.
- JON:** Ja?
- HUUB:** Dan zingen we altijd meerstemmig. Mijn vader was een hele goede zanger.
- JON:** Wat een rijkdom.
- HUUB:** Ja dat compenseerde wel wat. We waren straat- en straatarm. Mijn moeder gaf me eens een gulden om naar de kermis te gaan. Mijn vader stopte toen stiekem een rijksdaalder erbij. Toen mijn moeder dat zag zei ze: Doeg dat noe neet. Zoe haalen we het ind vaan de maond neet.

“Mijn jongste wilde acteur worden. Zo iemand wordt altijd vergeleken met zijn ouweheer”

JON: Vind je dat de jeugd van tegenwoordig daar minder respect voor heeft? Voor het verleden en de kracht die nodig is om te overleven? Het vergaren van wijsheid?

HUUB: Nou mijn kinderen in ieder geval niet. Die heb ik wel zo opgevoed dat ze verdomde goed weten in welke wereld ze leven.

JON: Ze zitten niet in het vak.

HUUB: Nee, godzijddank niet.

JON: Waarom zeg je dat?

HUUB: Ik ben altijd een beetje huiverig. Zo iemand wordt altijd vergeleken met zijn ouweheer. Mijn jongste wilde acteur worden. En of je dan talent hebt of niet dat is best een behoorlijk ding om tegen op te moeten boksen.

JON: Geen fan van nepotisme.

HUUB: Absoluut niet. Als het talent er is komt het vanzelf wel naar boven. Mensen in een positie plaatsen die er voor de verkeerde reden zitten is sowieso geen goed idee.

JON: Ik had er bij mijn vorige producent altijd zo'n spuughekel als hij dan weer eens influencer mee wilde laten spelen.

HUUB: Goed voor de kaartverkoop.

JON: En een seizoen lang ellende. En zo'n producent zit niet bij je in de bus op weg naar Terneuzen of Delfzijl.

HUUB: Precies. Als het talent er is dan is het prima maar anders niet doen!

JON: Ik heb eens moeten onderhandelen met een tv-presentatrice (ik noem geen namen) die een rol wilde spelen in een van mijn stukken. Toen het salarisvoorstel dat ze per maand zou verdienen op tafel kwam vroeg ze: 'is dat per dag?'.

HUUB: Ik heb mooie herinneringen aan die keer dat wij hebben samengewerkt.

JON: Moeder Ik Wil Bij de Revue, de tv-serie! Ja, ik ook. Dat was echt heel bijzonder. De musical een paar jaar later heb je niet gedaan. Ha ha ha ha...

HUUB: Nee jij wel.

JON: Yep! Dat was wel een bijzondere ervaring. Over producenten gesproken. Maar daarover een andere keer.

HUUB: Oh? Ik ben benieuwd.

JON: Kom maar naar mijn solo als ik tachtig ben. Dan vertel ik alles.

HUUB: Dat is good! Hoienhè.

JON: Hoienhè!